

तिभ्यः स्वरच्" । उणां । २ । १२३ । इति स्वरच्) ।
राक्षसः । इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादित्तिः ॥
यात्रः । इति मेदिनी ॥ (यथा, उणादित्ठीका
“कर्षुरो व्याघ्ररक्षसोः” । २ । १२३ ॥)
कर्षुरी, स्त्री, (कर्षुर + क्त्वात् ङीप्) । शिवा ।
इति विश्वमेदिन्यौ ॥ हिङ्गुपत्री । इति जटाधरः ॥
(यः प्री । राक्षसी । इत्युणादित्तिः । २ । १२३ ॥)
कर्षुरः, पुं, (कर्षति हिनस्ति सदर्थो भवति वा । कर्ष
दर्थं हिंसायाश्च । “मद्गुरादयश्चेति” + उरच् ।)
राक्षसः । इति शब्दार्णवः ॥ चित्रवर्णः । इत्यमरः ।
२ । ६ । ६४ ॥ शटो । इति भरतः ॥
कर्षुरः, पुं, (कर्ष + खर्षूरादित्वात् ऊरः । उणां १ ।
२२ ।) राक्षसः । शटो । इत्यमरः । २ । ६ । ६४ ॥
कर्षः, पुं, (कृष् + यत्) । कर्षूः । इति राज-
निर्घण्टः । कचूर इति हिन्दीभाषा ॥
कर्षः, पुं स्त्री, (कृष् विलेखने पचाद्यच् । कर्मणि
करणे वा घञ्) । मोड़शमाकपरिमाणम् ।
अशीतिरक्षिकाः । तत्पर्यायः । अक्षः २ । इत्य-
मरः । २ । ६ । ८६ ॥ वैद्यकमते तोलकद्वयम् ।
तत्पर्यायः । सुवर्णम् २ अक्षः ३ विडालपदकम्
४ पिशुः ५ पाणितलम् ६ उडुम्बरम् ७ तिलुकम्
८ कवड्यहः ९ । इति परिभाषा ॥ दशमाक्षकः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
“कोलद्वयश्च कर्षः स्यात् स प्रोक्ता पाणिमानिका ।
अक्षः पिशुः पाणितलं किञ्चिपाणिश्च तिलुकम्” ॥
इति शार्ङ्गधरे पूर्वखण्डे । १ अध्याये ॥
कर्षः, पुं, (कृष् + भावे घञ्) । कर्षणम् । इति
मेदिनी ॥ विभीतकलः । इति शब्दरत्नावली ॥
कर्षकः, त्रि, (कर्षति भूमिमिति । कृष् + क्वल्) ।
क्षिपिजीवी । कृषाण इति भाषा ॥
“सुखमापतितं सेवेत् दुःखमापतितं सहैत् ।
कालप्राप्तमुपाधीत श्रयानामिव कर्षकः” ॥
इति महाभारते । ३ । २५८ । १५ ॥
तत्पर्यायः । क्षेपाजीवः २ क्षिपिकः ३ क्षिपिबलः ४ ।
इत्यमरः । २ । ६ । ६६ ॥ कर्षकः ५ । इति तट्टीका ॥
आकर्षणकर्ता च ॥
कर्षण, स्त्री, (कृष् + भावे ल्युट्) । क्षिपिकर्म । लाङ्ग-
लादिना भूम्नादिखननम् । इति हेमचन्द्रः । चास
इति भाषा ॥ आकर्षणम् । टानन् इति भाषा ॥
(शोषणम् । पोड़णम् । यथा मनुः ७ । ११२ ।
“शरीर्कर्षणात् प्राणाः क्षीयन्ते प्राणिनां यथा ।
तथा राज्ञामपि प्राणाः क्षीयन्ते राष्ट्रकर्षणात्” ॥)
कर्षणिः, स्त्री, (कृष् + णिः) । असती । इत्युणादि-
कोषः ॥
कर्षणी, स्त्री, (कर्षण + गौरादित्वात् ङीष्) । क्षी-
रिणीलक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
कर्षफलः, पुं, (कर्षः कर्षमात्रं फलं यस्य) । विभी-
तकलः । इत्यमरः । २ । ४ । ५८ ॥ (अस्य
पर्यायाः यथा,—
“विभीतकस्त्रिजङ्गः स्यात्सालः कर्षफलस्तु सः ।
कलिद्रुमो भूतवासस्तथा कलियुगलयः” ॥
गुणाध्याय विभीतकशब्दे ज्ञेयः । इति भावप्रका-

शस्य पूर्वखण्डे । १ भागे ॥)
कर्षफला, स्त्री, (कर्षफल + टाप्) । आमलकीलक्षः ।
इति रत्नमाला ॥ (आमलकीशब्देऽस्या गुणादित्ति-
ज्ञातव्यम् ॥)
कर्षाङ्ग, स्त्री, (कर्षस्य अङ्गम्) । लालकपरिमाणम् ।
इति वैद्यकपरिभाषा ॥ (“कर्षाङ्गं वा कणाशुखण्डोः” ।
“कर्षः कर्षाङ्गमथो पलं पलद्वयमथाकर्षश्च” ॥
इति वैद्यकचक्रपाणि संयहज्वराधिकारकासाधि-
कारयोः) ॥
कर्षिणी, स्त्री, (कर्षति इति । कृष् + णिनिस्ततो
ङीप्) । क्षीरिणीलक्षः । अश्वमुखवन्धनरज्जुस्थित-
लौहम् । तत्पर्यायः । खलीनः २ कवीयम् ३
कविका ४ । इति जटाधरः ॥ (त्रि । मनोहारी ।
यथा रघुः १६ । ११ ।
“प्राणकान्तमधुगन्धकर्मिणीः
पानभूमिरचनाः प्रिधासखः” ॥)
कर्षूः, पुं, (कृष् + “क्षिचिचित्तनिधिसर्जिर्जिभ्य
ऊः” । उणां १ । २२ । इति ऊः) । वार्ता । करो-
याभिः । इत्यमरः । ३ । ३ । २२१ ॥ वार्त्ता अत्र-
क्षिपिः । इति रत्नमाला ॥ जीविका । इति भरतः ॥
कर्षूः, स्त्री, (कृष् विलेखने + “क्षिचिचित्तनीति”
ऊः उणां १ । २२) । कुल्या । अल्पा क्षिमा
सरित् । इत्यमरः । ३ । ३ । २२१ ॥ नदीमात्रम् ।
इति रत्नकोषः ॥ इष्टखातः । इति मेदिनी ॥
तद्यथा । चतुरङ्गुलपृथ्वीस्तावदन्त राक्षसाधः खाता
वितरुणयतास्तिस्रः कर्षूः कुर्यात् कर्षूसभीपे
अभिचयसुपसमाधाय परिस्तीर्य तत्रैकैकस्मिन्ना-
ङ्गतित्रयं जुञ्जयात् । इति आङ्गविवेक छतविषय-
सूत्रम् ॥
कर्हि, अ, (किम् + “अनद्यतने हलन्त्यतरस्याम्” ।
५ । ३ । २१ इति । हिल् कादेशः) । कदा । कस्मिन्
काले । इति व्याकरणम् ॥ कखन कवे इति भाषा ॥
(यथा, ऋग्वेदे ६ । ३५ । २ ।
“कर्हिस्त्रिदिव्यं यदुर्भिक्षन्वी-
रैविरान् गीलयासे ययाजीन्” ॥)
कर्हिचित्, अ, (कर्हि च चिञ्चेति विग्रहः । पाणिनि-
मतानुसारेण भिन्नपदद्वयम् सुगन्धबोधमते तु
“किम् त्वन्ताच्चिञ्चौ” । इति चित्) । कस्मिं-
श्चित् काले । कोनकाले इति भाषा । तत्पर्यायः ।
जातु २ कदाचित् ३ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा,
भागवते १० । ८४ । १३ ।
“यस्यात्मबुद्धिः कुणपे चिन्धानुके
खधीः कलत्रादिषु भौम इज्यधीः ।
यत्तीर्थबुद्धिः सलिले न कर्हिचित्
जनेष्वभिज्ञेषु स एव गोखरः” ॥)
कल, त् क गतौ । सङ्ख्यायाम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(अद्यन्तचुरां-परं-सकं-सेट्) । अन्यस्यलक्ष-
योपधः । कलयति कालं धीरः । इति दुर्गादासः ॥
कल, छ सङ्ख्यालक्षः । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (स्वा-
आत्म-सकं-अकं च-सेट्) । छ कलते दिवसं वृद्धः
गणयतीत्यर्थः । रत् शब्दः । इति दुर्गादासः ॥
कल, क नुदै । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-परं-

सकं-सेट्) । क कलयति । नुदिरिति नुद जौश
प्रेरणे इत्यस्य जौशादिकिप्रत्यये रूपम् । इति
दुर्गादासः ॥
कलं, स्त्री, (कडति माद्यति अनेन । कड मदे + “हल-
श्च” । ६ । ३ । १२१ । इति घञ् । संज्ञापूर्वकत्वात्
वृद्धभावः । डल्योरेकत्वम्) । शुक्रम् । इति
मेदिनी ॥ कोलिङ्कः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
कलः, पुं, (कल + भावे घञ् वृद्धभावः) । मधुरास्फुट-
ध्वनिः । इत्यमरः । १ । ७ । २॥
“जगौ कलं वामदृशां मनोहरम्” ॥ इति
भागवतम् । १० । २६ । ३ ॥) साललक्षः । इति
राजनिर्घण्टः ॥
कलः, त्रि, (कलयति मान्यं नयति जाठराग्निम् । कल
+ णिच् + अच् । धातूनामनेकार्थत्वात् विशेषतः
कलिहलिरित्युक्तेष्व तथालम्) । अजीर्णः । इति
मेदिनी ॥ (अथक्कमधुरध्वनिः । यथा रघुः १ । ७१ ।
“सारसैः कलनिर्झरैः क्षितिदुग्धमिताननैः” ॥)
कलकः, पुं, (कलते इति । कल + क्वल् । स्वार्थे कन्
वा) । शकुलमत्स्यः । इति हेमचन्द्रः ॥ (शकुल-
शब्देऽस्या गुणादयोऽवगन्तव्याः) ॥
कलकण्ठः, पुं, (कलप्रधानः कण्ठो यस्य) । कलध्वनिः ।
हंसः । पारावतः । पिकः । इति मेदिनी ॥ (यथा,
राजेन्द्रकर्णपूरे ३ । “युष्माकं रतिकान्तं कर्म्मक-
लताङ्गोद्धारकान्ते रते, सोलाखं कलकण्ठकण्ठ-
कुहरोद्भूतेऽपि भाभुम्नः” ॥)
कलकलः, पुं, (कलादपि कलः । युगपत्समसुत्थित-
वृज्जलशब्दानामेकीभूततया तुमुजवात्तथात्वम् ।
कलशब्दे + घञ् । वृद्धभावः । यद्वा कलः प्रकारः
गुणवचनत्वात् प्रकारे द्वित्वम् ॥)
कोलाहलः । (यथा, गीतगोविन्दे । २ । ३८ ।
“उन्मीलनमधुगन्धलुब्धमधुपयाधूतचूतङ्गर-
क्रीडित्कोकिलकाकलीकलकलैरुद्गीतैर्कणञ्जराः” ॥)
सालनिर्घासः । इति मेदिनी ॥
कलघोषः, पुं, (कलो मधुरो घोषो ध्वनिर्यस्य) ।
कोकिलः । इति शब्दरत्नावली ॥
कलङ्कः, पुं, (कलयति इति । कल + ङिप् । कल्
चासौ अङ्गश्चेति) । चिद्रम् । अपवादः ।
“उत्तमस्य विशेषेण कलङ्कोत्पादको जनः” ॥
इति कथासरित्सागरे । २४ । २०४ ॥ लौह-
गलम् । इति मेदिनी ॥
कलङ्कधः, पुं, (करेण कथति हिनस्ति नाशयति वा ।
वाङ्मलात् खच् मुम् च रस्य कः कलेन गर्जनेन
कथति वा) । सिंहः । इति शब्दमाला ॥
कलङ्कषा, स्त्री, (कलङ्कध + टाप्) । करताली । इति
शब्दरत्नावली ॥
कलङ्को, [न्] त्रि, (कलङ्कोऽस्त्यस्य । ङिनिः) । व्य-
वादग्रस्तः । यथा,—तिष्ठादित्तत्वे ।
“कलङ्की जायते विन्ने तिर्यग्योनिषा निम्बके” ।
चिद्रुक्तः । लोहमलविशेषः ॥ चन्द्रः ॥
कलङ्करः, पुं, (कं जनं लङ्गयति गमयति भामय-
तीत्यर्थः । लङि गतौ + णिच् + उरच्) । आवर्तः ।
अलक्षमः । इति त्रिशोक्तप्रयोगः ॥